

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης, σπλάγχνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακαμπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρα θεόπαιδος, οἰκῆσαι σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσφθεγγόμενος, θεοχαρίτωτε, νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, μὴ πτοηθῆς με, τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον, εὔρες γὰρ χάριν, ἦν ἀπώλεσεν, Εὔα τὸ πρὶν ἢ Προμήτωρ σου, καὶ συλλήψη καὶ τέξη, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Ξένος ἐστὶ σου ὁ λόγος καὶ ἡ θεά, ξένα σου τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνυματα, ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον, μὴ με πλανήσης, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμήτητος, λέγεις ὡς συλλήγομαι τὸν ἀπερίληπτον, καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὄν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραάμ σὲ διδαξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἡ χωρήσασα, Προτυποῦσα Παρθένε, τὴν θεόδεκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρέτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σὲ τὴν ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοί, Χαῖρε, εὐλογημένη θεοχαρίτωτε, ἕξεις ἐν νηδύϊ σου Θεὸν σαρκούμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον, Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον Ἀγνήν, μηνύσαι σοὶ τὸν λόκαι γὼν τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, τέξης Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς θεότητος, σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο, δοῦλος Δεσπότη σου, παρουσίαν πάρειμι, ἀναβοῶν, τέξη οὐντὸν Κύριον, ἄφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον, τῷ Γαβριὴλ ἡ Σεμνή, μέτ' ἐκπλήξεως ἔφησε, τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῖαν προσεπαγγέλλη μοί, ἐγὼ δὲ πείραν ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι, ἅπιθι πόρρωθεν, μὴ πλανήσης ἄνθρωπε, ὧς πὲρ τὸ πρὶν, Εὔαν τὴν Προμήτορα, ὄφεις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἤξει ἀγνή ἐπὶ σέ, θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοί, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξη παῖδα διατηρούντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον, οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος, οὗτος ὀφθεις, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ηὐδόκησε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν, καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπῶν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν, Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἀρχόμεθα τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἄνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοὶ Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος, Χαῖρε γῆ ἄσπορε, χαῖρε βᾶτε ἄφλεκτε, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετάγουσα, καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἦν ὁ Ἰακωβ ἐθεάσατο, χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς, χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγη ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον, μέτ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσῃ ἐν τῇ μήτρα μου, καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη, οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονὴν, γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι!

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε, Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥήμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β' Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν, καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τῷ θαῦμα ἐκπληττόμενος, ὅτι, Πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρα χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ἠυδόκησε, Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τὶ οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, χαῖρε ἀγνή Παρθένε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἵσοδος τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 28, 10-17)

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. Καὶ ἀπήνησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ, ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἐθηκεπρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ, ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση, οὐ ἂν πορευθῆς, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοί. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν. Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν. Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας, Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 43, 27 & 44, 1-4)

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ

όλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος (μδ' 1). Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερᾶς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 9, 1-11)

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτὴ οἶκον καὶ ὑπήρτισε στύλους ἐπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατήρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατήρα, λέγουσα. "Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν. Ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν, ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ παιδεύων κακοὺς, λήγεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν, (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπεσ ἀυτῷ). Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γινώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις, (τὸ γὰρ γινῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς), τούτω γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτι ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.

Ἦχος α' Βύζαντος

Τῷ ἔκτω μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καλέσαι σε, Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, τέξι Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτὸς Ἀνατολίου

Ἐν τῷ μηνί τῷ ἔκτω, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσει τὴ Κόρη χαρὰς εὐαγγέλια, καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐβόησε λέγων, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως, ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἢ νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη, Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐᾶς ἢ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Ἀπεστάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτὴ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν, Ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πύλην νοεράν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν, Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμᾶσαι τῷ Κτίστη κατοικίαν ἄληκτον, καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε, Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξότερα, Χαῖρε καθέδρα, Βασιλικὴ οὐράνιε, χαῖρε Ὅρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον, ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε, τῆς θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συωεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος β' Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τὴ κεχαριτωμένη σήμερον, Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ καταπλάγῃς τὴ ξένη μου μορφή, μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγελός εἰμι, ὅφισ ἐξηπάτησεν Εὐᾶν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεὶς ἄφθορος, καὶ τέξι τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'

Τῷ ἔκτω μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν, καὶ χαίρειν αὐτὴ προσειπῶν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν, Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε

τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος, ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα, ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοώμέν σοί, ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ἴδου ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται, Ἀρχαγγέλου τῆ φωνῆ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται, ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν, τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός, ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀράς, Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ φωναῖς καὶ λυτρωανυμνεῖτω, Ὁ ποιητὴς τῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοί.

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'
Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου**

Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια, παρθενικὴ πανήγυρις, τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται, ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται, ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται, καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας τῆ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεκηραμάτικεν, Ὡ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος, Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι, παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται, Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται, Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν, ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωθέντες, συνωδᾷ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν, Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' ἐκ τρίτου

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριήλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται, Διὸ σὺν αὐτῷ τῆ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτήρ**

Ὁ μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν ταγματῶν, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοὶ Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοί, Εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα... Καὶ νῦν... πάλιν τὸ αὐτο

Μετὰ τὴ β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος γ'
Τὴν ὠραιότητα**

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαίρέ σοὶ φωνεῖ Ἀρχάγγελος, εὐλογημένη σὺ Σεμνή, καὶ Ἄχραντε πανάμωμε, Σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα, ἀρὰς γὰρ διαλέλυται, τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος, Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοώμέν σοί, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ σεμνῇ, ὅτι συλλήφη ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον, ὅθεν Μαριὰμ ἀπεφθέγγετο, Ἄνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ, Ἐλεύσεται σοί, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... ὅμοιον

Ἀπεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσε αὐτῇ, τὴν ἀνεκκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψη καὶ οὐ φθαρῆση, τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, ὃς σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν, καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοί, Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε, Παρθένος τίκτις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἅγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἅγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Τό, Πᾶσα πνοή

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη...

Δόξα... Ταις τῆς Θεοτόκου...

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἦχος β' Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον, Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγελός εἰμι, ὅφρις ἐξηπάτησεν Εὐᾶν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ

ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν».

Ἀδέτω σοὶ Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σου, Ἄκουσον θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου, χαρὰν γὰρ μηνύει σοί, τὴν ἀνεκκάλητον.

Ὁ Ἄγγελος

Βοῶ σοὶ γηθομενος, κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχευ μοί, Θεοῦ καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον, εὗρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἦν εὗρεν οὐδέποτε, ἄλλη τίς Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος

Γνωσθήτω μοί Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἢ δύναμις, πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας; λέγεις σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, Παρθένος οὕσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Ὁ Ἄγγελος

Δολίως μὲ φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς ἔοικε, καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν, θάρσει Δέσποινα, Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τὴ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζώσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, κὰν τὴ σεπτὴ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ἡ Θεοτόκος

Ἐξέλιπεν Ἄρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐφέστηκε λοιπόν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἢ τῶν ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός, σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὕσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παπθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος, τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοί, ἐπισκιάσαν ἐργάζεται.

Ἡ Θεοτόκος

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφεως Τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται, διὸ πὲρ καγῶ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοὶ βουλήν, τί μὲ φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μάλλον σε φοβούμενον, τί εὐλαβῆ μὲ Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζώσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, κὰν τὴ σεπτὴ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Αὐλῶν ποιμενικῶν

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατήλθεν, ὁ Ἄγγελος βοῶν, τὴ Παρθένω ἐπέστη, Χαῖρε Εὐλογημένη, ἢ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη, τὸν Πρὸ αἰῶνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶση ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τὴ ἀκηράτω παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστέ τὴ δυνάμει σου».

Ἡ Θεοτόκος

Ἰεράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος, ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γινῶναι, πῶς θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος

Κατεμήνυσεν ἢ βᾶτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόρρητον, μετὰ τόκον γάρ, μενεῖς Ἀγνή, ἀειπάρθενος.

Ἡ Θεοτόκος

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κῆρυξ, λέγε, Γαβριήλ, ἀληθέστατα,

πῶς, ἀκηράτου μενουσης τῆς ἀγνείας μου; Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον.

Ὁ Ἄγγελος

Μετὰ δέους σοὶ ὡς δοῦλος, τῇ Κυρία παρίσταμαι, μετὰ φόβου Κόρη, νὺν κατανοεῖν εὐλαβούμαι σε, ὧς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρός ὡς ἠυδόκησε.

Καταβασία

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ παντῶν Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Ἡ Θεοτόκος

Νοεῖν σου οὗ δύνamai, τῶν λόγων τὴν ἀκρίβειαν, θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, θεῖα δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ τύποι νομικοί, τέτοκε Παρθένος δέ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ὁ Ἄγγελος

Ξενίζη Πανάμωμε, καὶ ξένον γὰρ τὸ θαύμά σου, μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέξη ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον, καὶ σὲ προτυποῦσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Ἡ Θεοτόκος

Ὁ πάσιν ἀχώρητος, καὶ πάσιν ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνήσεται Παρθένου, μήτραν οικῆσαι, ἦν αὐτὸς ἔπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι;

Ὁ Ἄγγελος

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυῖδ ἐπαγγειλάμενος, θήσειν ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονήν, μόνην ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ παντῶν Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Ἡ Θεοτόκος

Ῥημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριήλ, τὴν χαρμόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι, χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον.

Ὁ Ἄγγελος

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομητορ ἢ ἐνθεος, σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε, σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης Ἀγνή.

Ἡ Θεοτόκος

Τῆς Εὐας νὺν, δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατάκριμα, ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον, δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος

Ἐπέσχετο, ὁ Θεός, Ἀβραὰμ τῷ προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ Ἔθνη Ἀγνή, διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Καταβασία

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε, Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοί, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

· Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει, χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

- Χαῖρε, τοῦ πεσόντος , Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις, χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις.
- Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
- Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα, χαῖρε, ὅτι βασιτάζεις τὸν βασιτάζοντα πάντα.
- Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον, χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
- Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.
- Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι

- Ἦγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῆ Παρθένω,
- Πατρὸς μεγίστης Βουλῆς μέγαν.
- Γῆθεο τῆ Μαρὶη ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμπτη.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῆ κτίσται οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ἡ Θεοτόκος

Φῶς τὸ ἄυλον, μηνύων ὕλη σώματος, ἐνωθησόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεία κηρύγματα, νὺν κραυγάζεις μοί, Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁ Ἄγγελος

Χαῖρε δέσποινα, Παρθένε χαῖρε πάναγνε, χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε λυχνία φωτός, Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις, Εὐας ἢ λύτρωσις, ὄρος ἅγιον, περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφῶν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος

Ψυχὴν ἤγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικὸν με Θεοῦ, σκηνὴν θεοκόσμητον, ἔμψυχον τέμενος, ἢ ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνήν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος

Ὡς πολύφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον, παστάδα βλέπω σε, νὺν ὡς χρυσοῦ Κιβωτός, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον, δέχου Πανάμωμε, εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῆ κτίσται οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰστέον ὅτι αὗται αἱ β' ὠδαὶ περιέχουσιν Ἀκροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἢ μὲν η' ὀρθῶς, ἢ δὲ θ' ἀντιστρόφως.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ Ἄγγελος

«Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, Βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν, Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ, διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφήσεται, διὸ καὶ χαίρων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἡ Θεοτόκος

Ἐννοια πᾶσα ἠττάται βροτῶν, ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, Ζητοῦσα ἅπερ μοὶ φθέγγη παράδοξα, Ἦσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα, θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὐὰν πόρρω πέμψης Θεοῦ, ἀλλ' ὅμως ἶδε βοᾶς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος

Ἰδε σοὶ τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριήλ, Καλῶς γὰρ ἔφησ τὸ πρᾶγμα δυστέκμαρτον, Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπόν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πίστευε, ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἢ ἄμεμπτος αἰθὴς φησὶ, Ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι, Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἠδονὴν, Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλήσῃ, ἀλλ' ὅμως ἶδε βοᾶς,

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος

Ῥήματα ἄπερ μοι φθέγγη Σεμνή, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾷ, Συνήθους πέλει λοχείας ἀνθρώπων θνητῶν, τὸν ὄντως Θεὸν σοὶ ἐπαγγέλλομαι, Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ, διὸ καὶ χαίρων βοᾷ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος

Φαῖνη μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἡ Παρθένος, Χαρὰς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος, Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγνισμαι Πνεύματι Ὡς τὸ ῥήμά σου γενέσθω μοί, σκηνοῦτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοᾷ μετὰ σοῦ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, Βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν, Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ, διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφήσεται, διὸ καὶ χαίρων βοᾷ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'

Μεγαλυνάριον

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀλφάβ. ἀντιστρόφως, Ὁ Εἰρμὸς

«Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων, Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω, Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες Κόρη, Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, Ῥευστὴ φύσις πὲρ καθεστηκυία, ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἀγνή; Οὗ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία, Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, Νομίμου γονῆς ὄρους ὑπερβαῖνον, ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Μυστικῶς ταῖς Ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λαλεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου, Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακῶβ σὲ προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη, Βάσις Θεοῦ αὕτη, ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Θαυμαστὸν τῷ Ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, Ἡ βᾶτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας, Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρῃ ἀγνή, ἔψη, κατοπτεύσω, ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Δανιὴλ σὲ ὄρος καλεῖ νοητόν, Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας, Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεῶν, ὁ Δαυὶδ δέ, Ἁγίασμα φάσκει, πύλην δὲ σὲ ἄλλος, ὁ δὲ Γαβριήλ σοὶ κραυγάζει, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία

Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων, Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,

Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλλοντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοᾶτω, Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξ αποστειλᾶριον
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀγγελικῶν δυνάμεων, Στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνὴν καὶ Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα, ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος, Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Ὅμοιον

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε, χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε, χαῖρε ἔμψυχε βᾶτε, χαῖρε λαμπάς, χαῖρε θρόνε, χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη, χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε ναέ, χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, χαῖρε ὄρος, χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα, χαῖρε Εὐας ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτᾶς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτὴ τὸ Χαῖρε, συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοὶ τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Ὁ Γαβριὴλ τὴ Παρθένω, τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε, συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὄφθησεν τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατεῖλαντος.

Ὁ συναΐδιος Λόγος, τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβῶν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἦχος β' Θεοφάνους

Το ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβῶν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος, Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν, ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσεται, Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω, ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον, Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δοξολογία μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ς'. Εἰ δὲ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'

Στίχος α'. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμά σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος δ'. Ὦμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Στίχος α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσει σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...

Στίχος β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς...

Στίχος γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς...

Στίχος δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος...

Ἀντίφωνον Γ'

Στίχος α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος δ'

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται, Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Στίχος β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται, Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Στίχος γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται, Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐισοδικόν

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται, Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὴ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε, Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων μὲ κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοί, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

«Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων, Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω, Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Κοινωνικὸν

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Ἀλληλούϊα.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται, Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὴ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε, Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων μὲ κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοί, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

καὶ Δοξολογία

Δόξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ Φῶς...

- Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν __, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καὶ πάσης Ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πάσιν.
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τῶν ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.
- Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.
- Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Κυριαυ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων τῇ θεΐα σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβές ἡμῶν Ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν

ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν θρησκείας καθοδηγήσας, ἔξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θεῖα σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον αὐτὸ ἐξαναστήσας, Αὐτός, πανάγιε Δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσία αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, Ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον ὅταν Τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος Υἱός, οἶκτον λαβὼν καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὥκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ, καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! Ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνήν, τὴν σύλληψιν λέξαντος, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.